ప్రేమచిత్రి

మూలం : వినోదశంకర్ వ్యాస్ అనువాదం : కుమారి ఎమ్. మంగతాయారు.

డాక్టరుగారు ఉన్నారా ? అని మురళీధర్ కేకవేశాడు.

ఇప్పుడే వీధిలోకి వెళ్ళారు. అని డాక్టరుగారి అమ్మాయి కిశోరి జవాబు చెప్పింది.

మురళి చూస్తున్నాడు. అతనికి మనస్సులో ఇంకేమైనా ప్రశ్న వేయాలని కోరిక కలిగింది. ఎంత సేపటికి వస్తారు ? అని మళ్ళీ అడిగాడు.

సరిగ్గా తెలియదు ఏం పని.... ?

మా అన్నయ్యకు జ్వరం వచ్చింది. ఆయనను తీసుక వచ్చి చూపిద్దామని....

మీరు మీ ఎడ్రస్సు రాసివ్వండి. వచ్చాక ఆయనకు యిస్తాను.

మురళి ఒక కాగితం మీద తన యడ్రసు రాసి కిశోరి చేతికిస్తూ— మర్చిపోరు గదా....? అన్నాడు.

ఊహూ.... అంటూ కిశోరి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

మురళి దోవ పొడుగునా కిశోరిని తలుచుకుంటూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. సాయంకాలం డాక్టరుగారు వెళ్ళి రోగిని చూచి మందిచ్చారు.

మురళి రోజూ రోగి పరిస్థితి చెప్పి మందు తేవటానికి డాక్టరుగారి దగ్గరకు వెళుతున్నాడు.

కొద్దిరోజుల్లో డాక్టరుగారితో బాగా చనువు ఏర్పడి పోయింది. ఆయన మందువల్ల మురళీ అన్నయ్యకు తొందరగా నయమైపోయింది. కాని కిశోరిని చూడాలని మురళికి ఒక క్రొత్త రోగం పుట్టింది. తరచుగా ఏదో ఒక పని కోసమై మురళి డాక్టరుగారిదగ్గరకు వెడుతూం దేవాడు.

పరిచయం ముదిరిన తరవాత డాక్టరుగారు తమ సజాతీయులే అన్న సంగతి మురళికి తెలిసింది. సభ్య సమాజంలో ఉండబట్టి డాక్టరుగారి ఆచారాల్లో చాల తేడా ఉంది. ఆయనకు ఘోషా మొదలైన భేషజాల్లేమీలేవు.

మురళితో ఒక రోజు మాట్లాడిన పిదప డాక్టరుగారు తమకి వాళ్ళకి ఏదో దూరపు బంధుత్వం ఉన్నట్లు తెలుసు కున్నారు. అందువల్ల ఎప్పుడైనా మురళీ వాళ్ళింట్లో ఎవరికైనా జబ్బు అది చేసినా డాక్టరుగారు ఫీజు పుచ్చు కోవడం మానేశారు.

అప్పు డప్పుడు కిశోరి మురళిలకు కూడ సంభాషణ జరుగుతూం డేది. మురళిని చూసి కిశోరి వాళ్ళ అమ్మ భవిష్యత్తును గురించి కల్పనలు చేయసాగింది.

పనిపాటలు ఉన్నప్పుడు కిశోరి- వాళ్ళ అమ్మ మురళీ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళడం- వాళ్ళు వీళ్ళయింటికి రావడం జరుగుతూం డేది. పరస్పరం బంధుత్వం ఏర్పడింది. మురళియొక్క ప్రేమయే దీనంతటికీ మూలకారణం.

౨

వసంతము- వాడిపోయిన చెట్లను ఓదార్చుతూంది. ఆరోజు మురళీ పుట్టినరోజు పండుగ. మిత్రులూ, బంధు వులు అంతా వచ్చారు. కిశోరి కూడ తల్లితో పచ్చనిరంగు చీరె కట్టుకొని వచ్చింది. మురళీ కిశోరి- వాళ్ళమ్మకి స్వాగతం యిస్తూ- మీరు పైకి మేడమీదకి వెళ్ళండి, అన్నాడు. కిశోరి నెమ్మదిగా- ఇవాళ మీ పుట్టినరోజా ? అని అడిగింది.

అవును. ఇవాళ నేను ఇరవై అయిదేళ్ళవాడినయాను.

కిశోరి చిరునవ్వు నవ్వుతూ తల్లితో కలసి మేడమీదకి వెళ్ళింది.

ఆరోజే మురళీ తన ఫోటో ఒకటి డాక్టరుగారికి ప్రజంటు చేశాడు, ఎందుకంటే అప్పుడప్పుడు కిశోరి దాన్ని తన గదిలో చూస్తూండుగాక, అని దాని అభిప్రాయము.

* * *

డాక్టరు శ్యామ్ స్వరూప్ విద్యాభిలాషి. ఆయన కిశోరిని లేడీ సర్జన్ వరకు చదివించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయనకు బాల్య వివాహాలంటే పరమ ద్వేషము. కిశోరి 16 ఏళ్ళదైంది. కాని ఇంతవరకు గర్ల్సు స్కూలు చదువే సాగుతూంది, చదువుతూన్నది.

మురళీ కూడ చాల విశేషము ప్రజ్ఞా గల యువకుడు. అతడు ఎమ్. ఏ. చదువుతున్నాడు.

రోజు రోజుకి మురళీ కిశోరీల ప్రణయము గాఢము కాసాగింది.

ఒకరోజు మురళీ కిశోరీ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కిశోరి చదువుకుంటూంది. కిశోరి గదిలోకి వెడుతూ- కిశోరీ! ఏం చేస్తున్నావు? అని అడిగాడు.

ఏం లేదు. ఊరికే పుస్తకం చూస్తున్నాను. బహుకాల దర్శనం....

కిశోరీ, ఇప్పుడే బాగుండటంలేదు. చాల నీరసంగా రోజు గడుస్తూంది.

ఎందువల్ల?

తెలీదు.

మాటల్ని మారుస్తూ కిశోరి ఎల్లుండి హోళీ మీరు వస్తారుకదూ? అన్నది.

ఎందుకు? రంగు కొడతావా?

ఉహు. ఊరికేనే వద్దురూ. పండగగా—?

సరే, వస్తాను.

3

సన్నాయియొక్క మధుర స్వరంలో మనోహరమైన హోలి పాట మొదలైంది. కొందరు డప్పులు వాయిస్తూ హోళీ పాడుతున్నారు. కొందరు తమ కర్కశ కంఠాలతో వేళాకోళాలు చేసుకుంటూ హృదయంలోని ఉల్లాసాన్నంతా వెలిబుచ్చుతున్నారు. అందువల్లనే ప్రజలు హోళీ అన్నారు.

మురళీ చక్కని మఖ్మల్ షర్టు వేసుకుని కిశోరి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. దూరంనుంచే మురళీ రావటం చూసి కిశోరి ఒక గ్లాసెడు కుంకపు నీళ్ళు కుమ్మరించింది. మురళీ గాభరాపడి పైకి చూడటం మొదలు పెట్టాడు. ఏదో అందా మనే అనుకున్నాడు. కాని ఏమీ అనలేకపోయాడు. డాక్టరు గారికి ఇవాళ గూడ తీరిక లేదు. ఆయన ఎవరో రోగిని చూడటానికి వెళ్ళారు. మురళీ ముఖం చిట్లించు కుని— కిశోరీ ఏమిటీ అన్యాయం? అన్నాడు. కాని కిశోరి కళ్ళల్లోని చిలిపితనం- పెదవిపైని చిరునవ్వు— కాదు, ఇది అన్యాయం కాదు, అన్నాయి.

కిశోరీ! అదేం పనే? పగటిపూటగాని సాయంకాలం పూట ఎవరైనా రంగు కొడతారంటే? .అంటూ కిశోరి వాళ్ళ అమ్మ మురళీకి ఫలహారం తేవటానికి వెళ్ళింది.

కిశోరి బుక్కాయి పొట్లం చేతిలో పుచ్చుకుని మురళీకి ఎదురుగా నిలబడ్డది.

చేతిలో ఏమిటి? అన్నాడు మురళీ.

బుక్కాయి.

గోరుచుట్టుమీద రోకలి పోటంటారు దీన్నే.

అట్లా ఎందుకంటారు?

అట్లాగైతే నువ్వు నా తరపున నీ చేతులతో ఆ బుక్కాయికాస్త ముఖానికిపూసుకో. అన్నాడు చిరునవ్వుతో మురళీ.

అప్పుడే కిశోరి వాళ్ళ అమ్మ మురళీకి ఫలహారం తీసుకొచ్చి పెట్టింది. ఇద్దరూ ఏమీ ఎరగని పసికూనల్లాగా ముఖాల్ని పెట్టారు. ఎంతో అమాయకులనిపిస్తుంది. తినిన తరవాత కొంతసేపటికి మురళీ వెళ్ళిపోయాడు.

ఎట్టి పరిస్థితిలో ప్రేమ కోసమై జనం తమ సర్వ స్వాన్నీ చివరకు ప్రాణాన్నిగూడ అర్పించేటందుకు సాహసిస్తారో.... ఆ యుగం ప్రారంభమైంది.

మురళీ కిశోరు లిద్దరూ ప్రణయ నిట్టూర్పులు వదల సాగారు.

కిశోరి, మురళీ ఎదుట ఎప్పుడూ తన హృదయంలోని భావాలను ప్రకటించలేకపోతోంది. అందువల్ల అప్పు డప్పుడు ఉత్తరాలద్వారా తన హృదయంలోని గూఢ భావాలను వ్యక్త పరుస్తూంది.

చాలా రోజులు గడిచిపోయాయ్. డాక్టర్ శ్యామ్ స్వరూప్‌కు అలహాబాద్ ఆస్పత్రికి బదిలీ అయింది. వాళ్ళు అక్కడికి వెళ్ళిపోయారు. మురళీకి అప్పుడప్పుడు కిశోరీ దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వస్తూవుంది.

ఈయేడు మళ్ళీ హోళీ పండుగ వచ్చింది. మురళీ దీనంగా తనగదిలో కూర్చున్నాడు. పోస్టులో కిశోరి దగ్గర నుంచి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో బుక్కాయి పొట్లంగూడ ఒకటి ఉంది. ఉత్తరంలో— దీన్ని మీరు మీ చేతులతో తప్పకుండా పూసుకోవలసింది. అని ఉన్నది.

మురళీ ఆలోచనా ప్రపంచంలో ప్రయాణం చేయటం మొదలెట్టాడు. అతను ప్రేమ పూర్వకంగా నుదుటిమీద

బుక్కాయి పెట్టుకుంటూ— మనస్సులో— అహా! ఆ రోజులు ఎంత హాయిగా ఉండేవి? అనుకున్నాడు.

కిశోరి తన ఉత్తరంలో నేనిప్పుడు డాక్టరు పరీక్షకు వెళ్ళబోతున్నాని గూడ వ్రాసింది.

మురళి గూడ ఎమ్.ఏ. ప్యాసైనాడు. కాని రోజులు మారిపోతున్నాయి.

౪

అనేక మాసాలు గడిచిపోయినయ్. అకస్మాత్తుగా కిశోరి దగ్గరనుంచి వాళ్ళ నాన్న చనిపోయినట్లు ఉత్తరం వచ్చింది.

మురళి ఒక్కసారిగా శోక విభ్రాంతుడై ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతడు తక్షణము అక్కడికి వెడదామనుకున్నాడు. కాని కాలేజిలో అప్పుడే కొత్తగా ప్రొఫెసరీ లభించింది. మొదట్లో సెలవంటూ దొరకటం అసంభవం. అందువల్ల తన కోర్కెను నెరవేర్చుకోలేక పోయినాడు.

మురళీధర్ యిప్పుడు ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసరు అయినాడు. విద్యావంతుల్లో అతడు మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు ఉన్నవాడు.

ఒకరోజు మురళికి ఒక మిత్రుడి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. దాంట్లో— ఒకానొకప్పుడు నువ్వు కిశోరిని గొప్పగా పొగిడేస్తుండే వాడివి. కాని యిప్పుడదంతా మారింది. ఇప్పుడామెలో చాల మార్పు వచ్చేసింది. వాళ్ళ నాన్న పోయి రెండు మాసాలు గూడ కాలేదు. కాని ఆమె స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తిస్తోంది. ఎన్నో తుమ్మెదలు ఆ గులాబి పువ్వు చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. నీ అభిమానమంతా ఆమె మీదేనా అని!

మురళికి ఇదేమాత్రం అర్థంకాలేదు. అతడు కిశోరికి ఈ సంగతంతా తెలియజేస్తూ జవాబు వ్రాయవలసిందని కోరుతూ ఉత్తరం వ్రాశాడు. కాని కిశోరి ఏమీ జవాబివ్వ లేదు. మురళి చాల ఉత్తరాలు వ్రాశాడు. కాని ఒక్క దానికి కూడ జవాబు లేదు. చివరికి విధిలేక మురళికి కిశోరి ప్రవర్తనపట్ల అనుమానం పడవలసివచ్చింది. మెల్ల మెల్లగా ప్రేమ మీద నిర్లక్ష్యం ఏర్పడింది.

ఏడాది తర్వాత మళ్ళీ హోళీ వచ్చింది.

ఈసారి కిశోరి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం లేదు. బుక్కాయి లేదు. మొదట్లోని ప్రణయ వాక్కులు మురళి హృదయాన్ని కలిచివేయటం మొదలెట్టాయి. చాల విచారపడ్డాడు. మురళికి ఈ హోళీ నిర్జీవంగా ఉన్నది. కిశోరిలో అకస్మాత్తుగా కలిగిన ఈ మార్పుకి మురళికి చాల ఆశ్చర్యం కలిగింది. "మీకొరకు.........చాల వేదనగా ఉన్నది. రోజులు బరువెక్కుతున్నయ్" వగైరా రాస్తూండే కిశోరి ఆరోజులు లెక్కడికిపోయినయ్. అని అతడు మనసులో చాల బాధపడటం మొదలెట్టాడు. ఒక్కసారి ఎట్లా మర్చిపోయింది? ఆహా! మానవలీల!

కిశోరి నన్ను ఒక్కసారిగా మర్చిపోయింది. ఆమెకు నా ధ్యాసే లేదు. ఎవరో నిజంగా సత్యమే చెప్పాడు. "స్త్రీలను కలలో గూడ నమ్మవద్దు" న్నాడు. నిజమే. వీళ్ళ ప్రేమ చాల విచిత్రంగా ఉంటుంది.

కొంతసేపైన తరువాత మురళి తన అలమారులో నుంచి కిశోరి వ్రాసిన పాత ఉత్తరాలన్ని తీసి తదేక ధ్యానంతో చదవటం ఆరంభించాడు. అన్ని సంగతులు తలపుకి రావటం మొదలెట్టాయ్. నిన్న జరిగినట్లుగా అనిపిస్తూంది. కాని చాల ఏళ్ళు గడిచిపోయినయ్. కిశోరి అంటే అతడికి అపరిమితమైన ద్వేషం పుట్టుకొచ్చింది. ఇప్పుడు తన పాపిష్టి కళ్ళతో కూడ (ఆమెను) చూడలేకుండా ఉన్నాడు. ఇంట్లోంచి నౌకరు వచ్చి అయ్యాగారూ! హోళీ మండుతూంది. పూజకు పదండి. అన్నాడు.

మురళి కోపంగా— ఇప్పుడేం కాదు. తరవాత వస్తానన్నాడు. కిటికీలోనుంచి చూస్తే హోళీ మండుతోంది. వెంటనే బరువైన విచారంనుంచి వేరైనాడు. అతడి మనస్సులో ఒక భావన చెలరేగింది. కిశోరి వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నిటిని ప్రోగుచేసి చింపటం మొదలెట్టాడు. ఈ ఉత్తరాలే ఒకానొకప్పుడు జీవిత సర్వస్వమున్నూ. కాని ఈనాడు వీటికి విలువ లేదు.

"సమయం సంగీతంలోని మధురమైన తానం లాగా మనోహరంగా స్ఫురించి మాయమై పోతుంది"

మురళి ఉత్తరాలన్ని చించి నిప్పంటించాడు. అప్పటికీ అతడికి తృప్తి కలగలేదు. ఇంతవరకు అతడికి ఎదురుగుండా కిశోరి ఫొటో ఉన్నది. మండుతున్న ఉత్తరాల మధ్య ఫొటోను పెడుతూ.... ఇవాళ నేను నాప్రేమను చితిలో దగ్ధం చేస్తున్నానన్నాడు. అని అతడు ఒక నిట్టూర్పు విడిచి ఆకాశం వైపు చూశాడు.

ఆకాశమంతా హోళీ జ్వాలలతో ఎర్రబారిపోయింది. అతడి హృదయంలోని బరువు తేలికపడింది. అదే సమయంలో మురళి ఎప్పటికి స్త్రీని ప్రేమించనని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

చూస్తూ చూస్తూండగా చాల నెలలు గడిచిపోయినయ్. ప్రొఫెసర్ మురళీధర్ తన గదిలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్నాడు. ఆరోజు ఆదివారము. కాలేజీకి సెలవు. ఎవరో వస్తున్న చప్పుడైంది. చూడటం మొదలెట్టాడు. క్షణంలో కిశోరి వచ్చి ఎదట నిలబడి ఉండటం చూచాడు. హృదయం తక్ తక్ లాడింది. కిశోరి నడపడికి విస్తుపోయి చూడసాగాడు. కిశోరి నమస్కారం చేసింది. ఇద్దరూ ఒకళ్ళ నొకళ్ళు చూస్తూ ఉండిపోయారు. మురళి కిశోరిని కూర్చోమన్నాడు. కిశోరి కూర్చున్నది.

ఒకరోజు నౌకర్ని పంపి నేను యిక్కడకు వచ్చానని తెలియ జేశాను. కాని తమరు దర్శనభాగ్యం కలుగ జేయలా. అందువల్ల విధిలేక స్వయంగా నేనే వచ్చానన్నది.

నేను నీనుంచి దూరంగా ఉండాలనుకుంటున్నాను.

కాని నాకు మీయందు ఆ భావమే ఉన్నది.

కాని నీ ప్రణయ స్వరూపము నాకళ్ళ ఎదటనుంచి ఎప్పటికి మాయమైపోయింది. ఇప్పుడు నీలో ఆ నిర్దుష్టమైన సౌందర్యం లేదు. ఇప్పటి నీలో చాల వ్యత్యాసం ఉన్నది. నేను ప్రేమని ద్వేషిస్తున్నాను. నేను నా ప్రేమని చితిలో దగ్ధం చేసేశాను. అన్నాడు.

కిశోరి నిరుత్తరియై వెళ్ళిపోయింది.

మైసూరు గవర్నమెంటు జార్జెట్టు

వ్యక్తిత్వానికి

వ్యక్తిత్వం ఏ ఒక్కరియొక్క జన్మహక్కుగాదు. అది తెచ్చుకు రావలసిందే. ఆధునిక శాస్త్రం ఒకరి వ్యక్తిత్వాన్ని పెంపొందించుకోడానికి అనేక సాధనలు కలిగించింది; ముద్దువచ్చే మైసూరు గవర్నమెంటు జార్జెట్టు ఈ 20 ఏళ్ళగా ప్రఖ్యాతి నందింది. మీకు ఆకర్షవంతమైన వ్యక్తిత్వాన్ని యిస్తుంది.

ఏదో 'జార్జెట్' ఉందిలే అంటే గాదు

"మైసూరు గవర్నమెంటు

జార్జెట్టే"

కావాలనండి.

మైసూరు పట్టునుంచి ప్రథమంగా ఇండియాలో తయారు జేసిన "మైసూరు గవర్నమెంటు జార్జెట్" మాత్రమే కావాలనండి. అది కాలంయొక్క పరీక్షకు ఆగింది. కావలసిన అన్నిరంగుల్లోను లభిస్తుంది.

నూటికి నూరు పాళ్ళు
శుద్ధమైన మైసూరు పట్టు

మైసూరు గవర్నమెంటు సిల్కు నేత ఫాక్టరీ, మైసూరు.